

Pohjoismaiset kansankäräjät

Helsinki 2.8.2007

Mauri Nygård:

MIKSI EU-KRIITTISYYS EI NÄY SUOMEN EDUSKUNNASSA?

Vuoden 2007 eduskuntavaalit ja EU

Tänä vuonna on Suomessa kulunut sata vuotta ensimmäisistä nykyaikaisista vaaleista, joissa myös naisilla oli ensimmäisinä maailmassa oikeus sekä olla ehdokkaina että oikeus äänestää. Tuolloin Suomi oli Venäjän keisarin alaisuudessa.

Lokakuussa 1994 maassa oli järjestetty neuvoa antava kansanäänestys EU-jäsenyydestä. Jäsenyys sai noin 57 prosentin kannatuksen hyväksytyistä äänistä. Kaikista äänioikeutetuista jäsenyyden puolelle ilmoittautui kuitenkin vain noin 40 prosenttia. Enemmistöllä ei siis joko ollut kantaa tai vastustivat. Äänestysprosentti oli tavanomainen 74.

Suomessa propaganda EU:hun liittymisen puolesta oli rajua. Teollisuuden etujärjestökin keskittyi pelottelemaan Venäjän uhalla ja levitti kampanjabussissaan näyttelyä talvisodasta. Ministeri valehteli televisiossa maataloussopimuksesta, mikä ei ollut vielä lainkaan valmis, jne. Norjalaiset eivät tuolloin menneet vipuun. Siitä voimme vieläkin iloita.

Jäsenyyteen pyrittäessä ja sen jälkeen Suomessa on ollut uusliberalistinen hallitusvalta, hallituspuolueista riippumatta, yleisesti tunnetuin seurauksin. Suomessa julkisen sektorin alasajon lisäksi tavoitteena on ajaa EU:n avulla myös maatalous alas. Hyvinvointivaltiota siis puretaan niin nopeasti kuin se vain on äänestäjien puolesta mahdollista. Siten ei ole mitenkään ihmeellistä, että gallup-kyselyissä suomalaiset suhtautuvat edelleen varsin kriittisesti koko jäsenyyteen ja EU:n perustuslakia vastustaa eräänkin kyselyn mukaan peräti 71 %.

Ikmeellisenä voi sen sijaan pitää sitä, että vastustus näkyy niin kovin heikosti vaalituloksissa. Selvästikin Unioniin viejät pelkäsivät nopeampaa ja rajumpaa vastustuksen aaltoa. Hehän muuttivat Suomen rikoslakiakin siten, että maanpetos vanhenee 10 vuodessa. Aikaisemmin ei ollut mitään vanhenemisrajaa.

Suomessa on kolme ns. suurta EU-puoluetta, jotka vetävät vuorovedoin EU-vankkureita yhden ollessa näennäisoppositiossa. Todellisuudessa Keskusta, SDP (sosiaalidemokraatit) ja Kokoomus (oikeistopuolue) ovat kuin saman puolueen alaosastoja. Tänä vuonna Kokoomus yllättäen ohitti valeissa demarit, mutta Keskusta säilytti niukasti suurimman

puolueen aseman ja sen puheenjohtaja jatkaa pääministerinä. Demarit ovat oppositiossa. Paikkoja puolueet saivat seuraavasti (suluissa muutos edellisistä vuoden 2003 eduskuntavaaleista prosenttiyksikköinä):

Keskusta 51 (-1,6), Kokoomus 50 (+3,7), SDP 45 (-3,1),
Vasemmistoliitto 17 (-1,1), Vihreät 15 (+0,5),
RKP (Ruotsalainen Kansanpuolue) 9 (0,0), Kristillisdemokraatit 7 (-0,4),
Perussuomalaiset 5 (+2,5), Ahvenanmaa 1.

Yhteensä siis 200.

Prosentuaalisesti suurin muutos aikaisempaan omaan äänimäärään nähden oli Perussuomalaisilla, peräti +156 %.

Aikaisemmin eduskunnan ulkopuolella olleet puolueet jäivät nytkin kauas edustajan paikasta. Eniten näistä ääniä sai Suomen Kommunistipuolue (0,7 %), toiseksi eniten Senioripuolue (0,6 %) ja kolmanneksi Itsenäisyyspuolue (0,2 %).

Eduskuntapuolueista EU-kriittisintä linjaa on edustanut viime aikoina Perussuomalaiset. Äänimäärältään pienimmistä myös kommunistit ovat olleet EU-kriittisiä ja Itsenäisyyspuolue on syntynytkin varta vasten vastustamaan EU-jäsenyyttä. Ensimmäistä kertaa nyt Itsenäisyyspuolueen (IPU) nimellä esiintynyt puolue oli useimmissa vaaliipiireissä vaaliliitossa Perussuomalaisen kanssa. IPU:n työ näyttää siis tuottaneen hedelmää vaaliliittokumppanin laariin.

Vasemmistoliiton ja Kristillisten sisällä on myös EU-kriittisyyttä ja puolueet vastustavat EU:n perustuslakia. Vihreiden joukosta löytyy vain yksi EU-kriittinen.

Suomen historiaa

Vastausta pääotsikon kysymykseen voidaan etsiä aluksi historiasta.

Suomi liitettiin osaksi Ruotsin valtakuntaa 1100- ja 1200-luvuilla. Suomalaiset olivat uskollisia kuninkaan alamaisia ja hyviä sotilaita suurvalta-Ruotsin armeijassa. Ruotsi ei kuitenkaan halunnut tai pystynyt puolustamaan 1700-luvulla itäistä maakuntaansa venäläisiä vastaan. Maa kärsi pahoin. Lopulta 1809 Suomi liitettiin Venäjään ja sai autonomisen aseman mm. entiset Ruotsin lait säilyttäen.

Venäjän valtakaudella virisi yleiseurooppalaiseen tapaan kansallisuusaate, aluksi lähinnä ruotsia puhuvan yläluokan keskuudessa. Mm. kiinnostuttiin suomenkielestä ja

kansanrunoudesta. Synnytetttiin kirjakieli.

Venäjän alaisuudessa maalla meni todella hyvin. Nyt paikan ihailun kohteena otti Venäjän tsaari.

Venäläisten asenne muuttui runsaat sata vuotta sitten. Suuriruhtinaskunnan erityisasemaa haluttiin heikentää ja tilanne johti ensimmäisen maailmansodan aikana itsenäistymispyrkimykseen. Syntyi jääkäri liike. Nuoria miehiä karkasi Ruotsin kautta sotimaan ja oppimaan sotataitoja Saksan rintamalla. Suomessa taitoja käytettiin kuitenkin lähinnä maan omia kansalaisia vastaan sisällissodassa 1918. Itsenäiseksi maa oli julistautunut joulukuussa 1917. Rahaoikeisto, yritysmaailman kerma, paljolti ulkomailta tänne alun perin siirtynyt, ryhtyi kannattamaan itsenäisyyttä vasta viime vaiheessa Venäjän vallankumouksen jälkeen. Saksalainen joukko-osastokin kävi sitten sisällissodan loppupuolella puhdistamassa Etelä-Suomea punaisista ja Suomi valitsi itselleen saksalaisen kuninkaan. Kun Saksa hävisi sodan, niin kuningas ei kuitenkaan tullut maahan. Maasta tehtiin tasavalta, jossa ei ole perustuslakituomioistuinta.

Punaisen terrorin, sisällissodan ja paljon pahemman valkoisen terrorin jälkeen kommunistinen liike kiellettiin. Ns. demokratia oli kovin vajavaista. Sitten koettiin ns. Talvisodan ihme, kun kansa taisteli hyvin Neuvostoliittoa vastaan talvella 1939-40. Saksa oli luovuttanut Suomen Neuvostoliiton etupiiriin salaisessa sopimuksessa ja tästä siis seurasi Talvisota. Kun Saksa hyökkäsi myöhemmin itään, Suomi oli innolla mukana Suur-Suomea luomassa.

Toisen maailmansodan jälkeen maassa on vallinnut kohtalainen kansanvalta. Rahaoikeistoa hillitsi Neuvostoliiton ja kommunismin pelko. Syntyi ns. hyvinvointiyhteiskunta niin meille kuin läntisiin naapurimaihinkin. Se oli ainutlaatuinen saavutus ihmiskunnan historiassa ja sitä kesti noin 50 vuotta. Neuvostoliiton kaaduttua tästä on voitu luopua, ja Pohjoismaitakin ajetaan nyt ihmiskunnan historian normaalioloja kohti. Enemmistö maailman ihmisistä elää nytkin jonkin asteisessa diktatuurissa ja enemmistö YK:n jäsenmaista on epädemokratiaita.

Neuvostoliiton presidentti Gorbatshev kaudella Suomi otti tärkeitä askelia länteen integroitumisessa. Kaikesta päätellen kiinteän vaihtosuhteen eli ns. vahvan markan politiikalla tähdättiin alusta alkaen mahdollisimman pitkälle menevään yhdentymiseen. Haluttiin täyttää kaikki suunnitteilla olevan EMU:n kriteerit jo siinä vaiheessa, kun maalla ei ollut siihen edellytyksiä eikä virallisia aikomuksiaakaan. Seurauksena syvä lama, integraatiolama.

Laman synnyttämisessä saattoi olla tahallisuuttakin. Tulihan näin samalla tuhotuksi myös koko vasemmiston taloudellinen voima. Ministeri Matti Auran suulla myös kerrottiin jo vuonna 1992, että integraation vuoksi yrityskokoamme on kasvatettava kriittisen massan yläpuolelle ja mm. pankkiala pitää saada puoleen. Niin saatiinkin. Laman avulla.

Laman syistä keskusteltaessa on harjoitettu itsepetosta. Media ei lainkaan huomannut, että oli se integraatiolama muissakin maissa.

Nousu laman pohjalta on tuottanut kansantaloudelle keskimäärin komeita kasvulukuja. Hallitsijoittemme hallitsijat kuitenkin uskovat, että elintasohaitaria pitää kasvattaa. Tätä politiikkaa nyt noudatetaan.

Halu alistua

Ihminen kuvittelee itse päättävänsä elämästään, vaikka todellisuudessa olemme täydellisiä laumaeläimiä. Hakeutuminen laumaan ja alistuminen kulloisenkin johtajan valtaan on ollut lajinkehityksessä merkittävä positiivinen ominaisuus. Syrjäanvetäytyjät on ollut helppo nitistää ja pienet yhteisöt ovat kuolleet myös sukurasitukseen. Lauma tuo turvaa.

Halu alistua ja ihaila suurta johtajaa näkyy mm. kuninkaallisten ihailussa. Suomalaisillekin on tyypillistä, että kuninkaista ja keisareista on uskottu aina hyvää. Ei kuningasta haluttu kaataa, vaikka sorrosta nuristiinkin. Viime sotien aikana marsalkka Mannerheim ja sitten presidentti Urho Kekkonen otti kuninkaan paikan monen suomalaisen henkisessä rakenteessa. Kekkonen otti vastuun tavalliselta kansalaiselta, myös muilta poliitikoilta. On kevyt olo, kun vastuu ei paina.

Jotkut syyttävät Kekosta nöyristelystä Neuvostoliiton suuntaan, mutta nyt samat syyttäjät ovat heittäytyneet täysin rähmälleen Brysselin edessä eivätkä näe tässä mitään ihmeellistä.

Vaikka Suomi oli erillinen Venäjän suuriruhtinaskunta, niin Venäjän keisari piti kuitenkin suomalaisia kansana, josta ei ole itsenäiseen asioiden hoitamiseen. Venäläiset kutsuivatkin suomalaisia haukkumasanalla tshuna. Sen voisi kai suomentaa tarkoittavan likaista ja aikaansaamatonta. Suomalaisittain ilmaistuna olemme pieruja.

EU:n jäsenyydestä ei siis erityisemmin pidetä, mutta tavallinen rahvas äänestää johtajiaan kuten ennenkin. Kohteen vaihtaminen merkitsisi tshunalle liian suurta vastuun ottamista. Helpompi on ummistaa silmänsä, sammuttaa järkensä ja mennä mukaan seuraamaan itsenäisyyspäivän juhlaa ja sankarivainajien palvontaa. Leikkiä muiden mukana, kuin mitään ei olisi tapahtunut.

Alistumisen totaalisuus saa jo epäilemään Talvisodan ihmettäkin. Oliko se sittenkään pelkästään suuren isänmaallisuuden osoitusta, vai tottelivatko sotilaat vain kuuliaisesti upseereita ja päällikkö Mannerheimiä? Hehän kyllä purnasivat, mutta tottelivat. Kuten tänäänkin. Olivathan Hakkapeliitatkin taistelleet urhoollisesti Ruotsin kuninkaan puolesta kaukana Euroopassa! Jopa samaan aikaan kun venäläiset kasakat hävittivät sotilaiden kotiseutua. –Toivottavasti tuleva historia osoittaa mahdollisimman pian nämä kerettiläiset

epäilykset vääriksi, ja Suomen rahvas osoittaa, että sillä on myös omaa tahtoa.

Median rooli

Kun nykyistä vallanjako-oppia valistuksen aikakaudella kehiteltiin, rahvaalla ei ollut lukutaitoa eikä nykyaikaisesta massatiedotuksesta ollut hajuakaan. Kun sanomalehdet sittemmin yleistyivät, ne ymmärrettiin rahvaan ystäviksi. Vallankumoukselliset ne Venäjälläkin lehtisiä levittivät. Vaikka lehdistö sitten miellettiin mahtitekijäksi, sitä kutsuttiin itsenäiseksi neljänneksi valtiomahdiksi.

Hitlerin Saksassa tilanne oli jo toinen. Käytössä olivat lehdistö, radio ja elokuva. Lähes koko Saksan kansan väestölauma saatiin hetkessä johtajan mukaan ja hurmokseen. Lännen tutkijoiden ja poliitikkojen keskuudessa massatiedotuksen valta todettiin ja tieto laitettiin hyllyyn. Medialle ei etsitty omaa paikkaansa valtajärjestelmässä.

Sitten tuli vielä televisio ja mediamaailman keskittyminen, vaan ei tämäkään mitään erityistä ole herättänyt. Keskittyminen on tarkoittanut samalla aatteellisen median häviötä ja medioitten ja suurbisneksen yhdentymistä. Rahaoikeisto on tietenkin nähnyt kehityksen hyvänä. Nyt sillä ovat kaikki välineet ihmisten ja yhteiskuntien ohjaamiseen. Sillä on valta nostaa ja laskea poliitikkoja. Demokratia ilman EU:takin olisi siis varsin vähäistä. Nyt elämme suorastaan pehmeässä fasismissa, jossa sensuuri ja itesesensuuri ovat tosiasioita.

Apua ei tule internetistäkään. Internet on kontrolloitavissa ja vakoilun kohteena jo kaikkialla. Vaikeneminen on tehokasta vaikuttamista myös internetissä. Uusinta tekniikkaa käytetään tehokkaasti ahdistavan poliisivaltion rakentamisessa.

Näissä vaaleissa tapahtui myös, että ensimmäistä kertaa eduskunnan ulkopuoliset puolueet eivät päässeet keskusteluun eduskuntapuolueiden kanssa. ”Rupusakilla” oli oma keskinäinen keskustelutilaisuutensa.

”Kuin yhteisellä päätöksellä” media teki näistäkin vaaleista pääministerivaalit, kuten edelliselläkin kerralla. Surutta ja demokratiaa halveksien media jakoi puolueet jo ennen vaaleja kolmeen suureen, ja muihin. Näiden kolmen EU-puolueen johtajien keskinäisiä keskusteluja sitten nähtiin ja kuultiin ainakin riittävästi. Muita ei, ei etenkään eduskunnan ulkopuolisia puolueita.

Media siis teki vaaleista tietoisesti henkilövaalit ja huvinäytelmän. Sattuvasti eräs nainen jo kerran aikaisemmin kertoi radiossa, että hän äänestää Sauli Niinistöä, äänikuningasta, sen vuoksi, kun Saulilla on seksikkäimmät silmät.

Ihmislajin kehityksessä meille ei ole syntynyt välineitä vastustaa nykyaikaista massatiedotusta. Laumaeläintä viedään kuin pässiä teuraaksi. Puoluetuki ja nykyinen jonkinlainen lehtituki eivät riitä alkuunkaan. Yhteiskunnan viisaiden pitäisi ryhtyä pohtimaan, miten massatiedotus saataisiin aidosti palvelemaan demokraattista yhteiskuntaa. Millaisia uusia rakenteita tarvittaisiin?

Mutta kuva mediasta ei olisi Suomessa läheskään täydellinen, ellei lausuttaisi jotain SanomaWSOY:stä ja sen mahtimies Aatos Erkosta. Hän käyttää valtaa enemmän kuin koko eduskunta yhteensä. Erkko on ollut aikaisemmin mukana mm. Rupert Murdochin hallituksessa ja Bilderbergien kokouksissa. Liikkuu siis tasolla, jossa suunnitellaan isolle rahalle maailmanvallankumousta. Omistuksia Suomessa ovat mm. Helsingin Sanomat, Iltasanomat, TV4, kirjankustantamo, Suomalainen kirjakauppa ja R-kioskit.

Kun ainakin joku ulkomaalainen saattaa ihmetellä, miksei yksikään isommista puolueista ole reilusti EU-vastainen, niin siihenkin täytyy etsiä selitystä median vallasta. Media esimerkiksi valitsi Vihreille aikoinaan puheenjohtajan, joka vasta valinnan jälkeen paljastui selvästi EU-myönteiseksi. Myös tapahtui, että SDP:n puheenjohtaja vaihdettiin kesken kaiken, median toimesta. Edellinen oli osoittanut hieman epäröintiä integraatioasioissa. Luonnollisesti ammattipoliitikot ymmärtävät nykyisin asennoitua automaattisesti oikealla tavalla päästäkseen median suosioon.

Vaalijärjestelmä ja valtiontuki

Suomessa puolueet eivät aseta vaaleissa ehdokkaitaan etukäteen paremmuusjärjestykseen. Meillä ei myöskään ole virallista vaalikynnystä. Käytännössä kynnys muodostuu kuitenkin sitä kautta, että maa on jaettu vaalipiireihin. Pienissä kehitysalueiden vaalipiireissä kynnys on peräti 14 prosentin luokkaa, Uudellamaalla 3 prosentin luokkaa.

Vaalikynnyksen vuoksi Vihreiden puheenjohtajakin jäi nyt valitsematta eduskuntaan, ja se on johtanut keskusteluun sekä työryhmän perustamiseen. Tavoitteena vaikuttaa olevan muutosten tekeminen vasta kahdeksan vuoden kuluttua ja siten, että puolueilta menisi kokonaan vaaliliittomahdollisuus. Positiivinen muutos olisi, että joitakin pieniä vaalipiirejä yhdistettäisiin laskennallisesti, jolloin äänikynnys madaltuisi.

Vaaliliittomahdollisuus on nykyisinkin ollut sikäli vajavainen, että liiton sisällä ei erotella puolueita toisistaan.

Suuria suosiva vaalijärjestelmämme vaikuttaa siihen, että äänestäjät eivät pidä uusia yrittäjiä uskottavina. Sympatia ei muutu helposti ääniksi.

Valtio pyrkii Suomessa ehkäisemään uusien poliittisten yrittäjien esiintulon myös sitä kautta, että puoluetukea ei makseta muille kuin eduskuntapuolueille. Ruotsissakin on toisin.

Lisäksi tämän vuoden vaaleihin eduskuntapuolueet antoivat itselleen vielä erityisen vaaliavustuksen, mikä oli peräti 12 000 euroa kansanedustajaa kohden.

Yhteenveto

Monta on siis syytä EU-jäsenyyteen kielteisesti suhtautuvien heikkoon näkyvyyteen eduskunnassa, pohjimmaisena tekijänä ihmislajin taipumus laumasieluisuuteen ja henkilökohtaisen vastuun pakoiluun. Tämä myös antaa pohjan nykyaikaisella medialla hallitsemiseen, mitä vastaan lajinkehitys ei ole meitä millään tavalla rokottanut. Valtamedia on muuttunut pienen ihmisen puolustajasta tärkeäksi osaksi valta- ja hallintokoneistoa ja käyttää valtaansa sumeilematta demokratian pelisäännöistä välittämättä. Median asema yhteiskunnan hallintokoneistossa tulisi ottaa pikaisesti tarkasteluun. Media on saatava palvelemaan kansanvaltaa, ei rahan valtaa, niin kuin nykyisin on tilanne.

Oma vähäisempi merkityksensä EU-kritiikin näkymättömyyteen vaaleissa on lainsäädännöllämmekin ja suuria puolueita suosivalla tukipolitiikalla. Suomessa lisäksi vuosisatainen alistaminen vieraiden kuninkaitten, tsaarien, marsalkan ja Kekkonen tahtoon on passivoinut ihmiset. Tehnyt meistä tsuhnia.

VOI ORJAKANSAA

**ORJALLA ON ORJAN MIELI
SUUSSAKIN ON TOISEN KIELI
MAASSA MATO MATELEE
TOISET SUUNNAN SANELEE**

**NÄIN ORJUUTTAAPI HERRA ORJAA
KUOLO SATOA JO KORJAA
VAAN KUULIAISNA ORJAKANSAA
KIITTÄÄ SIITÄ JOHTAJAANSA**

**NÄIN ON OLLUT AJAST AINA
EIHÄN ORJAA VASTUU PAINA
TÄRKEINTÄ ON OLLA JOUKOS
KAIVON VAIKKA KAIKKI PUTOS**

**HERRA KAATUI MIKÄ ETEEN
ORJA TIESI MITÄ TEEN
NOSTAN PYSTYYN UUDEN HERRAN
KUMARRAN TAAS TOISEN KERRAN**

**ORJALLA ON ORJAN MIELI
SUUSSAKIN ON TOISEN KIELI
MAASSA MATO MATELEE
TOISET SUUNNAN SANELEE**